

tidenderne fremdeles skulde vedblive at bestaae, og at den „Berlingske Tidende“ skulde betragtes som Stiftstidende for Sjællands Stift. For de øvrige Stiftstidendes Vedkommende kunde der være Noget, som talte derfor, da Ulempen vilde være mindre ved at lade dem bestaae end ved at ophøie „Berlingske Tidende“ til Stiftstidende for Sjællands Stift, thi ligeoverfor Publicum vilde det være en Uret at indføre en saadan Ordning, at man paalagde de Averterende baade at avertere i den eventuelle Statstidende og i den „Berlingske Tidende“. Nu er der kun eet Blad, i hvilket der skal averteres for Kjøbenhavns og for Sjællands Stifts Vedkommende, men, hvad de øvrige Stifter angaaer, vilde der ikke fremkomme en saadan Ubillighed i Sammenligning med den nuværende, idet den største Deel Avertissementer skal indrykkes baade i „Berlingske Tidende“ og i Stiftstidenden. En anden Grund, der taler for, at „Berlingske Tidende“ ikke under en anden Form bliver stadfæstet i sit Privilegium, er den, at medens Stiftstidenderne alle have deres Opland, hvort de ere Hovedavisen, der trænger ned i de laveste Classer af Samfundet og læses af Alle, om end dette Opland ikke strækker sig ud over hele Stiftet, er noget Saadant aldeles ikke Tilfældet med „Berlingske Tidende“. Denne læses og holdes kun af de bedre stillede Classer, af de mere Formuende, saavel i Sjællands Stift som i det øvrige Land, og jeg tør næsten sige, at der ikke er en Hundredeedel af Bøndestanden i Sjællands Stift, som seer „Berlingske Tidende“. I det Hele taget maa jeg altsaa fuldkommen tiltræde den Tanke, som er udtalt af den ærede sidste Taler, at det vilde være hensigtsmæssigt at lade den eventuelle Statstidende træde istedetfor „Berlingske Tidende“ og Stiftstidenderne, og forsaavidt der skulde vises nogen særegen Gunst, tror jeg nærmest, den burde vises overfor Stiftstidenderne. Hvorvidt nu en saadan Forandring vil kunne foregaae, vil imidlertid væsentlig berøe paa, hvorledes Privilegierne for „Berlingske Tidende“ og for Stiftstidenderne ere beskafte; men jeg maa bekende, at jeg ikke har noget særligt Kjendskab til dem, og jeg tror heller ikke, at der

er ret mange Andre end selve Privilegiehaverne og Regjeringen, som have nærmere Kjendskab til, hvorledes det forholder sig hermed. Det er det vigtigste Punkt, som det gjælder om at faae oplyst, og om ikke af anden Grund kunde jeg ønske, at Sagen maatte komme i et Udvalg, for at man kunde faae denne Sag oplyst. Det er imidlertid ingenlunde blot for at lette Averteringen og for at bringe det officielle Avertissementsvæsen i en correctere Form, at man kunde ønske en saadan Forandring, men ogsaa de finansielle Hensyn ere, som berørt af den ærede foregaaende Taler, ingenlunde uvæsentlige. Idet man drøfter denne Sag, kommer man let til, hvad der ogsaa er skeet i det andet Thing, at henlede Tanken paa hele vort officielle Pressevæsen, og der finde vi da et Periodiskrift, som medfører meget betydelige Udgifter, nemlig vor Rigsdagstidende. At bringe Rigsdagstidenden i umiddelbar Forbindelse med en Statstidende som den her omhandlede vilde neppe være hensigtsmæssigt; det vilde ikke være hensigtsmæssigt at fordyre Statstidenden saa betydeligt, som det vilde være nødvendigt, naar man skulde optage hele Rigsdagstidendens Stof i den, og, om vi end maatte ønske, at Rigsdagstidenden fik en betydelig større Røsfreds, end den hidtil har havt, kan det dog neppe ansees for at være en Opgave, der ganske umiddelbart skal tilsigtes, at der skaffes Rigsdagstidenden en saa stor Udbredelse, som det er aldeles nødvendigt at sørge for, at en Statstidende faaer. Rigsdagstidenden koster nu nogle og Tyve Tusinde Rigsdaler, naar man af Rigsdagsregnskabet uddrager, hvad der nærmest angaaer den. Dette betydelige Beløb lod sig vistnok indskrænke paa mere end een Maade, og, skjøndt Spørgsmaalet om, hvorledes saadanne Indskrænkninger skulle gaae for sig, ikke umiddelbart vedkommer den foreliggende Sag, eftersom der jo ikke kan være Tale om at optage en Rigsdagens indre Anliggender vedkommende Sag i en Lov, skal jeg dog her tillade mig at antyde, at en Besparelse med Hensyn til Rigsdagstidenden lod sig opnaae ved at bruge en mindre Skrift, ved at trykke den mere oconomisk. Det vilde medføre Besparelse af Papir, og der lod sig maaskee og-